Misiunea lui Iosua

Iosua 1:1-18 (Iosua 21:45)

Scopul lecției: Să ne facă să vedem credincioşia lui Dumnezeu şi responsabilitatea noastră

Versetul de aur: *„Din toate vorbele bune pe care le spusese casei lui Israel Domnul, nici una n-a rămas neîmplinită: toate s-au împlinit." (Iosua 21:45)*

Iosua este cunoscut pe paginile Bibliei ca un om al credinței, de care s-a folosit Dumnezeu într-un mod special, într-o misiune specială şi unică în felul ei. Alături de Caleb este omul care a supraviețuit, când toată generația lui a murit şi cel mai frumos lucru care se poate spune despre el este că el şi Caleb au intrat în Canaanul promis şi mult aşteptat. Ei au intrat prin credință în țara promisă, iar cei ce au murit în pustie au murit din pricina necredinței lor (Evrei 3:19).

Iosua a experimentat mai dinainte aceia ce a spus Habacuc 2:4. Cel neprihănit va trăi prin credința lui.

Iosua a fost stăpânit de un duh înalt, de Duhul Sfânt, în timp ce ceilalți au fost stăpâniți de un duh de necredință. El şi-a început viața ca şi slujitor al lui Moise, foarte devotat şi nedespărțit de Moise şi de Cortul Întâlnirii (Exod 24:13; 33:11).

Acum este gata să înceapă o lucrare nouă, din slujitor a devenit conducător. Pentru că a învățat bine cum să slujească, a fost învrednicit să călăuzească pe alții. Pentru că a fost credincios în lucrurile mici, Dumnezeu l-a pus peste lucruri mari. Examenul

vieții și l-a dat ca și slujitor și l-a trecut cu bine. Principiul acesta este valabil și astăzi și Domnul Isus l-a accentuat foarte tare (Luca 16:10; 19:17).

Înainte de-a primi o nouă lucrare de făcut are parte de o nouă revelație, Dumnezeu îi vorbește și îl încurajează. Ce har mare să-ți vorbească Dumnezeu! Iosua probabil s-a simțit slab, dar când a auzit făgăduința lui Dumnezeu, s-a întărit. Lucrarea era mare într-adevăr, dar nu o va face singur – Dumnezeu va fi cu El și acest lucru întotdeauna garantează succesul.

Care a fost misiunea lui?

I. SĂ CONDUCĂ POPORUL ISRAEL ÎN CANAAN

Moise a scos poporul Israel din Egipt, dar n-a putut să-l conducă în Canaan. Nici el n-a intrat, datorită unui păcat „mic" pe care l-a făcut deși ar fi dorit tare mult să intre (Numeri 20:12). Moise a dat poporului Israel Legea, dar nu le-a dat țara unde să pună în aplicare Legea. Misiunea aceasta mare i-a revenit lui Iosua.

1. Este o misiune încredințată de Dumnezeu

Alături de Moise, Iosua nu s-a putut gândi niciodată să-i ia locul. Nici Moise nu s-a gândit să-l pună pe Iosua în locul lui. Poate că nici n-a avut îndrăzneală, deoarece lucrarea era a lui Dumnezeu și numai El are dreptul să cheme la lucrare pe cine vrea și când vrea.

Cred că lui Moise i-a fost tare greu când a auzit ce a spus Dumnezeu, că nu el va intra în Canaan ci Iosua, slujitorul lui (Deuteronom 1:37-38: 31:7).

Dumnezeu nu i-a vorbit direct lui Iosua despre noua lui Misiune, decât după moartea lui Moise. Poate că și el a fost copleșit văzând că Dumnezeu îi face cinstea să-i vorbească și lui

așa cum i-a vorbit lui Moise și chiar să-l pună conducător al poporului ales, care are o menire specială în lume.

Deși atunci mulți oameni n-au înțeles de ce a procedat Dumnezeu așa cu Moise și cu Iosua, astăzi prin lumina Duhului Sfânt lucrurile sunt foarte clare și bune.

Ce s-ar fi întâmplat cu Moise dacă ar fi intrat în Canaan? Sigur după un timp ar fi murit, și atunci ce ar fi devenit mormântul lui?

Moise a fost așa de important încât Satana l-a vrut sau viu sau mort. Dumnezeu însă a avut grijă să nu i se cunoască mormântul (Deuteronom 34:6).

2. Este o misiune dificilă

Țara Canaan era dată de Dumnezeu poporului Israel, dar ea trebuia cucerită, din mâna popoarelor idolatre care o stăpâneau și dată de moștenire poporului Israel.

Popoarele din Canaan erau condamnate de Dumnezeu la distrugere datorită idolatriei și fărădelegilor lor. Nelegiuirea lor a atins culmea răutății și Dumnezeu n-a mai vrut să-i tolereze (Geneza 15:16 – atunci nelegiuirea lor nu și-a atins vârful – pe vremea lui Iosua atinge vârful).

Deși popoarele din Canaan erau condamnate, nimeni n-a vrut să cedeze de bună voie nici o palmă de loc. 31 de împărați erau hotărâți să lupte până la moarte și să nu cedeze nimic (Iosua 12:24). Ei au făcut diferite alianțe cu scopul de a se împotrivi lui Israel și al împiedica să cucerească Canaanul.

Iosua a fost deja în Canaan ca și iscoadă, el știa de fii lui Anac renumiți pentru vitejia lor. El știa de cetățile din Canaan cu ziduri înalte care păreau de necucerit și de carele de fier ale canaaniților. Nimic nu va fi ușor și nici n-a fost.

Dumnezeu le-a dat dar ei trebuiau să cucerească ce le-a fost dat. Principiul rămâne valabil şi din punct de vedere spiritual. Firea pământească şi duhul cel rău sunt condamnate deja, dar ei nu renunţă de bună voie la nimic, trebuie cuceriţi. Nici-o biruinţă nu este uşoară.

3. Este o misiune simbolică

Misiunea lui Iosua a fost reală dar în acelaşi timp este şi simbolică.

Ioan 1:17 spune: Legea a fost dată prin Moise dar harul şi adevărul au venit prin Isus Hristos. De numele lui Moise este legată Legea – Legea este „umbra" lucrurilor viitoare, umbra nu-i o realitate deşi vorbeşte despre o realitate (Evrei 10:1).

Domnul Isus este realitatea, adevărul. Iar numele ebraic al Domnului Isus este Iosua (vezi titlul cărţii Iosua).

Legea a avut o menire importantă, dar vremelnică. După ce-a venit credinţa nu mai suntem sub îndrumătorul acesta (Galateni 3:24-25).

II. CE INSTRUCŢIUNI A DAT DUMNEZEU LUI IOSUA PENTRU ÎNDEPLINIREA MISIUNII LUI?

1. Să cucerească toată ţara

Dumnezeu nu şi-a schimbat planurile. El vrea să împlinească tot ce-a promis, toată ţara trebuie să fie a lor, nu numai Galadul şi Basanul, ţinut pe care l-au râvnit Rubeniţii, Gadiţii şi jumătate din seminţia lui Dan .

Trist este că uneori şi noi vrem să ne mulţumim cu puţin, când Dumnezeu vrea să ne dea „toată ţara". Şi mai trist este când Dumnezeu ne-o dă şi noi nu vrem s-o luăm.

Ţara Canaan era toată a evreilor, dar multă vreme, foarte mult din ţară au stăpânit-o alţii.

2. Să nu facă pace cu cei condamnaţi

La prima vedere, poate că unii s-au gândit, de ce să-i omoare chiar pe toţi, există loc şi pentru alţii ei nu sunt chiar aşa de numeroşi şi n-au nevoie de tot.

Când Dumnezeu dă o poruncă El ştie de ce o face şi sigur că El nu face greşeli. El vede şi peste ani ce se poate întâmpla, cu „vrăjmaşul" pe care astăzi îl tolerezi şi vrei să fi mai uman decât Dumnezeu.

Porunca aceasta a spus-o Dumnezeu încă lui Moise şi a ştiut-o şi Iosua (Deuteronom 23:32; Deuteronom 7:2). Iosua a respectat această poruncă în mare dar a călcat-o cu Gabaoniţii (Iosua 9:14-15).

- Nu tolera în viaţă ce Dumnezeu spune să nimiceşti.
- Nu-l cruţa pe Agag astăzi, căci mâine te va omorî el pe tine.

3. Să nu se depărteze de Lege (1:8)

Biruinţa lui Iosua era asigurată, dar în acelaşi timp era şi condiţionată. Dacă vor lucra după Lege vor fi biruitori.

Dumnezeu îi spune lui Iosua chiar să cugete la Legea Domnului şi să facă tot ce este scris în ea, căci numai atunci va izbândi şi va avea înţelepciune.

III. CUM ŞI-A ÎNDEPLINIT IOSUA MISIUNEA?

1. A avut succes cât timp a ascultat de Dumnezeu

Nimeni n-a putut să le stea împotrivă, nici-o alianţă n-a fost eficientă împotriva lor. Dumnezeu era cu ei şi El era garanţia biruinţei.

2. A avut falimente ocazionale

- În cucerirea cetății Ai
- În viclenia Gabaoniților

La Ai – păcatul l-a îndepărtat pe Dumnezeu de ei şi atunci au devenit slabi. La Gabaon n-au întrebat pe Domnul şi s-au păcălit.

Şi falimentele ocazionale sunt ocazii de pocăință, de cercetare şi de întoarcere la Dumnezeu.

Dumnezeu i-a spus lui Iosua, după înfrângerea de la Ai – Scoală-te – adică Ridică-te (Iosua 6:10). Acelaşi lucru spune El şi credincioşilor de azi care au falimentat ocazional, deşi n-ar trebui să avem aşa ceva.

3. A fost un exemplu de slujire (24:15)

Iosua şi-a îndeplinit cu bine misiunea. A cucerit toată țara şi a împărțit-o prin sorți celor 12 seminții ale poporului Israel. Acum depindea numai de ei dacă o vor păstra. Dumnezeu le-a dat-o, dar ei trebuiau să aibă grijă de ea.

Israel a slujit Domnului, şi în timpul vieții lui şi Iosua. (Judecători 2:7).

Influența lui asupra poporului a fost puternică.

Concluzie:

Iosua a slujit pe Domnul pentru el. Noi trebuie s-o facem pentru noi. El n-a putut face nimic pentru generația care a venit după el. Fiecare generație are responsabilitatea ei. Ce a urmat după Iosua a fost trist (Judecători 2:10)

- Ați avut falimente ocazionale? Cum v-ați comportat? Ați căutat să aflați cauzele?
- Oare azi putem să-l întrebăm pe Domnul cu privire la aliațele care ni se propun? Vi s-a propus vre-o alianță interzisă? Cum ați reacționat?
- Ce domeniu spiritual promis de Dumnezeu trebuie să-l cuceriți? Unde ar trebui să calce talpa piciorului vostru, dar n-o faceți pentru că sunteți... Iosua 18:3.
- Care sunt cei mai aprigi dușmani care se împotrivesc „cuceririlor" voastre? Puteți să-i identificați?
- Printre voi există „Gabaoniți" care vor să facă aliațe cu voi?
- Dacă azi v-ar provoca Iosua aşa cum a făcut în capitolul 24:15, ce ați răspunde? Dar dacă v-ar mai spune şi ce a spus în 24:23, ce ați zice? Sau nu este cazul la noi?
- Iosua ar fi vrut ca tot Israelul să-i urmeze exemplul în slujire – oare i-au urmat?
- Cum putem noi astăzi să slujim Domnului?